

B.M. La Roca: des de Don Alfonso fins avui

A l'hora de fer un repàs de la història del nostre handbol hom no pot oblidar els orígens i aquests van estretament lligats a una persona. Va ser el mestre Don Alfonso González Torres qui va introduir aquest esport a l'escola i d'això sens dubte fa molt més de quaranta anys. Però la constitució oficial del nostre club, llavors de nom OJE La Roca per la seva afiliació al moviment falangista, no es produí fins l'any 1956. Va ser deu anys més tard quan va prendre el timó l'Esteve Delmàs i es va canviar al nom actual de BM La Roca.

De la mà de l'Esteve l'handbol va viure uns anys de gran apogeu en tots els aspectes. L'any 1967 es va cimentar el que fins llavors havia estat un camp de terra. Aquesta obra va representar un pas importantíssim per l'handbol i serà sempre recordada pel grau d'implicació popular que es va assolir per a la seva consecució. Sis anys més tard es va construir la graderia i els vestuaris, completant així un projecte d'una gran dimensió. Era la necessitat d'adaptar-se al nivell d'un equip que acabava d'aconseguir l'ascens a Primera Provincial la temporada 72-73, alhora que la Copa Catalana.

No obstant les intencions de la junta presidida pel Sr. Delmàs anaven més

enllà encara y sense pausa es van iniciar els tràmits per cobrir la pista. Desavinències clares amb l'Ajuntament que governava en Jaume Borrell van impedir-ho i tot el treball que s'havia portat a terme fins aquell dia va desaparèixer en un obrir i tancar d'ulls perquè la reacció de la junta davant aquest impas va ser la dissolució del club. Corria l'any 1975 i per sort de l'handbol roquerol el Sr. Joan Coromines va reprendre la direcció del club encapçalat per un primer equip que havia baixat a 3ª Provincial. Es van viure uns anys de recuperació paulatina per arribar-se a l'any 1982 quan Joaquim Planas va encetar la quarta i actual etapa presidencial al capdavant del club. Va fer-se una important aposta de futur: es va crear la pedrera del BM La Roca de forma plena, és a dir, des de l'equip prebenjamí fins al júnior passant per tots els equips intermitjos. D'aleshores ençà la progressió de l'handbol al nostre poble no s'ha aturat.

A la consolidació d'un planter que ben aviat va començar a donar els seus primers èxits, cal destacar l'ambició que la junta va dipositar en l'equip sènior per procurar situar-lo al més alt nivell. Així la temporada 85-86 s'aconseguia l'ascens a Segona Nacional, la qual cosa va reobrir la necessitat plantejada deu anys enrera de cobrir la

pista, cosa que es va dur a terme l'estiu de l'any 1986. La inauguració del pavelló va tenir lloc el setembre amb la disputa d'un partit davant el mateix BM Granollers.

Però l'escalada va continuar i l'objectiu d'accedir a Primera Estatal aviat va prendre forma i després d'un parell d'ocasions fallides, especialment recordada la d'Azuqueca, el primer equip assolí el passí a Primera Estatal la temporada 93-94 mitjançant un sector disputat al pavelló municipal i que no oblidaran mai els seguidors. Alhora els èxits dels equips inferiors començaven a donar a entendre que el treball des de baix era prou bo i el màxim exponent del mateix va ser el Campionat de Catalunya que va aconseguir l'equip Infantil la temporada 94-95.

Amb l'equip consolidat esportivament a Primera, amb 9 equips al club, prop de 200 nanos al darrera i més de 500 socis recolzant al BM La Roca, el principal problema continua sent el de sempre: aconseguir els recursos per mantenir i tirar endavant aquest projecte. Fora d'aquest inconvenient el BM La Roca ha demostrat que el seu passat té un nom, que té solera, que és capaç d'engrescar i moure el poble quan aquest hi està disposat.

Parlem amb la Junta

L'entrevista que ara segueix va tenir lloc durant una reunió de la Junta directiva del B.M. La Roca. Dotze són els temes que se'ls plantegen.

40 anys d'handbol

- Què signifiquen per la junta actual aquests 40 anys d'handbol a La Roca?

Significa el treball diari de molta gent que gràcies al seu esforç ha conseguit que el BM pugui arribar a celebrar aquest 40 aniversari, tant a nivell de gent que ha col·laborat directament com directius i jugadors, com la gent del poble que ha ajudat econòmicament a tirar endavant això. És a dir, no significa ni més ni menys que l'esforç d'un poble.

El suport del poble

- Creu que el poble de La Roca ha sabut donar i dóna el suport necessari a un club que sempre ha buscat les fites més altes?

El poble de La Roca sempre ha donat suport a les entitats. Tenint en compte que a La Roca hi ha moltes entitats, com és lògic, potser a vegades les ajudes que

reben ens poden semblar més o menys suficients, però el BM sempre ha estat molt content del recolzament que ha tingut, tant de la gent de La Roca com dels comerços.

El suport de l'Ajuntament

- I el recolzament de l'Ajuntament ha estat a l'alçada de les circumstàncies?

Des de l'Ajuntament va haver-hi una època en que es donava molt poc suport a l'esport en general, tant a nivell econòmic com d'instal·lacions, en que mai s'havien preocupat de dur-les a terme. No va ser fins que va entrar en Joan Pujol com a alcalde que la política esportiva a La Roca va canviar; es va començar a donar suport econòmic a les entitats i aquest suport s'ha seguit mantenint quan en Joan ja no ha estat a l'Ajuntament i en aquests moments són dels pobles que tenim, a nivell d'entitats esportives, més recolzament municipal en comparació als altres pobles de la comarca.

L'èxit d'un esport

- Per què ha adquirit l'handbol el protagonisme que no han adquirit altres esports al nostre municipi?

Senzillament perquè la gent que se n'ha cuidat ha fet pinya sempre. És a dir, des que s'ha fundat el BM hi ha hagut quatre juntes que totes han tingut aquest caire, però sí que la identificació d'aquesta gent amb el club i la del club amb el poble ha fet que això tiri endavant. En altres esports sempre s'ha produït un flux de gent inconstant.

El secret de l'èxit

- Quin és el secret per tirar endavant un club com el BM La Roca?

No escatimar esforços ni diners. Dedicar-hi les màximes hores possibles i invertir-hi el màxim de diners que ens permetin les nostres butxaques. I plorar molt a la gent per demanar cèntims. No té